

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIII. Iac. Sadoletvs Episc. Carpent. Thomæ Caietano S.R.E. Cardinali S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

simi commendatio non medioerem dignitarem. Sed ego, si tibi videatur ad legatum ipsum quoque & ad quadraginta viros literas dabo, tribuamque debitum tuæ virtuti testimonium: neque solum horabor, sed obsecrabo etiam, ut de tali viro atque doctore accersendo studiosis iuris ciuilibus, & suæ ciuitati esse consultum ac profuturum velint. Hæ literæ quid profuturae sint nescio: nihil obfuturas video posse præstare. Sed ut ego ostendo tibi quid sim facturus, si tuum nunc iam, quid placeat tibi & quid me agere velis, facere me per literas certiores simulque rationem aliquam inire, quo ille celerius huc perferatur: ut tibi, cui valde cupio, non voluntate solum, sed diligentia etiam satisfaciam. Vale. Ex hortis nostris suburbanis, VIII. Id. Iulij, M. D. XXX.

XIII.

IAC. SADOLETUS EPISC. CARPENT.

Thoma Caetano S. R. E. Cardinali S. P. D.

Ietus sum, te Romam saluum atque incolumem reuertisse: quod ut primum cognoui ex meorum literis, confestim scripsi hæc ad te cupiens tecum loqui per literas, quando (quod libentissime facere solebam) coram amplius non possum. Non enim meus in te amor, & singularis obseruantia, qua te semper sum profectus, aut spatio temporis, aut locorum interuallis dimiuita est. Nec ego vnquam oblitiscar, vnum te semper extitisse, qui me ex animo dilexeris, fiterisque mihi in rebus meis omnibus perpetuus propugnator & fautor. Pro quibus meritis ego tibi viculum omne meum studium, omnem meam obseruantiam, cultum, honorem, benevolentiamque dicavi: sui que tuarum maximarum virtutum, quas ego admirabar, apud ceteros prædicator. Nunc distans nobis tanto terrarum & regionum spatio, & tuum nihilominus amore erga me eundem manere confido, & de meo tibi plane polliceor. De temporibus autem his, de que hac strage rerum omnium & ruina, per quam cuncta oppressa sunt, nihil sanè tibi scriberem in hoc tempore, neque tantorum malorum acerbam memoriam resuscitarem, nisi intelligerem, quod ceteris de decori & calamitati fuit, id ad singularem tuam laudem esse conuersum. Quod enim aduersos casus patienter tuleris, fortunarumque tuarum iacturam pro minino habueris, præstiterisque te in omni fortuna firmum atque constantem, præclara laus, & docto homine sapienterque digna. Sed tamen tibi cum quibusdam est aliis communitis. Non enim defuerunt (quam ego coniecturæ de me ipso facio) quos bonorum suorum amissio de statu suo minime dimouerit. Sed quod in tanto armorum strepitu tumultuque bellorum, furore hominum crudelissimorum atque auarissimorum omnia perfrin-

Gen.

gente, tam multis cædibus, direptionibus, incendiis, in pace & odio esse poteris, & ad literas faceras toto animo ita incumbere, ut utrumq; Instrumentum nostræ fidei sanctissimæ interpretandum susceperis, totumq; penè absolueris: nec te aut periculi tui metus, aut alienorum incommodorum dolor, ab ea cura & intentione animi auocare poteris: hoc est, quod ego in primis nouum & admirabile esse duco. Infolita ista virtus, & incredibilis quædam animi altitudo fuit, quæ effecit, ut in tantis communibus miseriis solus & placatus, & beatus esses. Quod etiam magis tum hoc opus videre desidero: quod posteris quidē nostris tui excellentis ingenij, nobis verò etiā virtutis & admirabilis constantiæ perhibeat testimoniū. Equidem, quod ad me attinet, ipse quoq; in literis versor: sed conditione impari. Nam nec ingenio multū possum & animo sum infirmiori: quanquam mei damni cogitatio me nunquā, plurimū autem afflictæ reipub. misericordia commouit: tum autem maximis hęc difficultatib. in re familiari sum conflictatus. Etenim mihi fuit necesse pro natura & instituto cōsuetudinis meæ, omnes meos & veteres, & nouos recipere familiares, qui vndiq; egentes & nudi ad me confluerunt. Sed de his fatis. Ego, ut etiā dixi, amorem & obseruantiam, quam erga amplitudinem tuam semel iustissimis de causis suscepi, eam inuolantam retineo, semperq; retenturus sum. Tu ut in me amando pari voluntate sis, tuumq; animum illum pristinum, quem ego multis rebus olim habeo cognitum, erga me conferues magnopete à te peto. Vale. Nonis Nouemb. M. D. XXIX. Carpentoracti.

XIV.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Thoma Caietano S. R. E. Cardinali S. P. D.

DE tua erga me beneuolentia sepe mihi à meis scribitur: quam equidem non dubito sitmam esse, idq; magnopere habeo gratū. Animus quidem meus erga te idem est, qui semper fuit, cum tibi mirificè deditus, tum tuarum præstantissimarū virtutum admirator & cultor: quas ego ab inuente semè adolescentia omni semper honore & obseruantia profectus sum. Itaq; recordor, & me in philosophiæ studiis nō minima ex parte olim à te adiutū instructumq; fuisse, & tuam mihi nullo loco defuisse neq; opem & autoritatem in publicis rebus, neq; in priuatis meis beneuolentiam. Sed quæ tuæ erga me plurima extant beneficia, ea mihi fidelij magis memoria conseruanda sunt, quam multis verbis iactanda & commemoranda. Quod autem est & tuæ summæ virtutis amplissimæq; dignitatis proprium, & idem aliqua ex parte etiam ad me pertinet, id ego ex te nisi quid impediatur sanè